

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Einer Jensen): Udvalget, der har beskæftiget sig med denne Sag, har delt sig i et Flertal, bestaaende af Venstre, Radikale og Socialdemokrater, og et Mindretal, bestaaende af de Konservative.

Flertallet stiller Ændringsforslaget under Nr. 1, hvorved man i Loven af 23. Juni 1932 ændrer Ordene: „En Arbejdsløshedskasse kan nægte at optage“ til, at den „ikke kan optage“.

Ændringsforslagene til §§ 2 og 3, Nr. 3 og 4, er formelle Ændringsforslag, der kun ændrer Paragrafnumrene, der henvises til.

Ændringsforslaget til § 4 betyder, at man opretholder den nu bestaaende Ordning i Arbejdsløshedsloven, hvorefter det ikke alene er statsautoriserede Revisorer, der skal kunne revidere Kassernes Regnskab, men derudover kan Socialministeren anerkende regnskabskyndige Revisorer. Den sidste Del af Ændringsforslaget gaar ud paa at ændre Henvisningen til Lov Nr. 124 af 15. April 1930 til en Henvisning til Næringsloven af 29. April 1931 § 65.

Endelig er der Ændringsforslaget til § 7, hvorefter Litra b. udgaar, nemlig Bestemmelsen om, at der skulde ydes tariffmæssig Betaling for Nødhjælpsarbejder. Her opretholder man den nuværende Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven om, at Lønnen kan nedsættes med 15 pCt.

Jeg tillader mig paa Flertallets Vegne at anbefale disse Ændringsforslag og derefter Lovforslaget til Vedtagelse.

Christmas Møller: Saaledes som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, og det konservative Mindretal har stillet en Række Ændringsforslag, som jeg her skal gøre et Par enkelte Bemærkninger om.

Ændringsforslagene Nr. 2, 10, 11 og 12 gaar ud paa, at Lovforslagets Paragraffer 1, 9, 10 og 11 udgaar, saaledes at Refusionsreglerne bliver den samme som efter Arbejdsløshedsloven af Juni 1932. Vi vil i alt Fald paa nærværende Tidspunkt foretrække denne Refusionsregel fremfor den af Ministeren foreslaaede. Vi kan i og for sig ikke sige noget til, at Ministeren og det Flertal, der støtter ham, gennemfører den ændrede Refusionsregel, fordi det var et

Led i den Overenskomst, der blev sluttet i Juni 1932, at gennemførtes der en Socialreform, skulde de Partier, der gennemførte den, ogsaa lade de nye Refusionsregler gælde for Arbejdsløshedsloven. Men vi har intet Ansvar herfor, og vi foretrækker derfor paa nærværende Tidspunkt at bibeholde den gældende Refusionsregel.

Under Nr. 6 stiller vi et Ændringsforslag, der betyder, at Arbejdsløsheds-kassernes nuværende Revisionsregler opretholdes, saaledes at der for Kasserne kan udnævnes Revisorer, der godkendes af Ministeren, idet vi har den Opfattelse, at saaledes som hele Revisorordningen er, er det noget, der ganske sikkert bør tages op til Overvejelse af Regeringen; men det henhører jo ikke under Socialministeren. Det vil derfor være naturligt og rimeligt at bibeholde den nuværende Regel, der ikke betyder, at Revisionen behøver at blive mindre betryggende, end den er i Forvejen.

I Overensstemmelse med den Stilling, vi ogsaa indtog til den midlertidige Lov, Forlængelse af Krisehjælpen, kan man kalde den, ifølge hvilken Flertalspartierne foreslog, at Arbejdsgiverbidraget skulde være 1½ Kr., og man her foreslaar, at det skal sættes op fra 3 Kr. til 4½ Kr., foreslaar vi under Ændringsforslag Nr. 7, at denne Bestemmelse udgaar, ligesom vi foreslaar, at Punkt 6 udgaar, hvilket betyder, at de nuværende Regler angaaende Partsfiskere, som der ikke skal betales Bidrag for, bibeholdes. Da det konservative Folkeparti altsaa ikke gaar med til at sætte Arbejdsgiverbidraget i Vejret, men da vi erkender, selv om det maaske kan være vanskeligt at være klar over, hvorledes Udgifterne i den nærmeste Fremtid vil forme sig, at disse vil blive betydelige, foreslaar vi, at Staten kan dække Underskuddet, saaledes at Statstilskuddet dog ikke kan overstige tre Fjerdedele af de Udgifter, som Fonden kan have i Henhold til Reglerne i § 19 og §§ 30—32.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg for saa vidt havde ventet optrykt i Betænkningen den Oversigt, vi havde faaet over Arbejdsløshedsfondens nuværende Stilling, hvoraf man vil vide, at den er særdeles slet, og at der er et ikke ubetydeligt Underskud. Aarsagen hertil er, hvilket vi ønsker at fremhæve, ikke, at Fonden er daarligt administreret, men at man har taget en meget stor Udgift een Gang for alle, nemlig Kapitaltilskuddet eller Etableringstilskuddet til Krisekasserne, af Arbejdsløshedsfonden. Der vilde i og for sig — og jeg tror ogsaa, den højtærede Minister er enig med mig deri —